

2. Samuel 19

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐταράχθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῷον τῆς πύλης καὶ ἔκλαυσεν καὶ οὔτως εἶπεν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν
νίέ μου αβεσσαλωμ νίέ μου νίέ μου αβεσσαλωμ τίς δῷῃ τὸν θάνατόν μου ἀντὶ σοῦ ἐγὼ ἀντὶ σοῦ αβεσσαλωμ νίέ μου νίέ
μου

2 καὶ ἀνήγγέλη τῷ ιωαβ λέγοντες ἵδοὺ ὁ βασιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ ἐπὶ αβεσσαλωμ

3 καὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος παντὶ τῷ λαῷ ὅτι ἥκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων ὅτι
λυπεῖται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ νίῳ αὐτοῦ

4 καὶ διεκλέπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν καθὼς διακλέπτεται ὁ λαὸς οἱ αἰσχυνόμενοι ἐν
τῷ αὐτούς φεύγειν ἐν τῷ πολέμῳ

5 καὶ ὁ βασιλεὺς ἔκρυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἔκραξεν ὁ βασιλεὺς φωνῇ μεγάλῃ λέγων νίέ μου αβεσσαλωμ
αβεσσαλωμ νίέ μου

6 καὶ εἰσῆλθεν ιωαβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον καὶ εἶπεν κατήσχυνας σήμερον τὸ πρόσωπον πάντων τῶν δούλων
ους τῶν ἔξαιρουμένων σε σήμερον καὶ τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου καὶ τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν
ους καὶ τῶν παλλακῶν σου

7 τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς μισοῦντάς σε καὶ μισεῖν τοὺς ἀγαπῶντάς σε καὶ ἀνήγγειλας σήμερον ὅτι οὐκ εἰσιν οἱ ἄρχοντές σου
οὐδὲ παῖδες ὅτι ἔγνωκα σήμερον ὅτι εἰ αβεσσαλωμ ἔζη πάντες ἡμεῖς σήμερον νεκροί ὅτι τότε τὸ εὐθές ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς
ους

8 καὶ νῦν ἀναστὰς ἔξελθε καὶ λάλησον εἰς τὴν καρδίαν τῶν δούλων σου ὅτι ἐν κυρίῳ ὅμοσα ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ
σήμερον εἰ αὐλισθήσεται ἀνὴρ μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην καὶ ἐπίγνωθι σεαυτῷ καὶ κακόν σοι τοῦτο ὑπὲρ πᾶν τὸ κακὸν
τὸ ἐπελθόν σοι ἐκ νεότητός σου ἔως τοῦ νῦν

9 καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ πύλῃ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνήγγειλαν λέγοντες ἵδοὺ ὁ βασιλεὺς κάθηται ἐν τῇ
πύλῃ καὶ εἰσῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ ισραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ

10 καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς κρινόμενος ἐν πάσαις φυλαῖς ισραὴλ λέγοντες ὁ βασιλεὺς δαυιδ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν
ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ αὐτὸς ἔξείλατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ νῦν πέφευγεν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
ἀπὸ αβεσσαλωμ

11 καὶ αβεσσαλωμ ὃν ἐχρίσαμεν ἐφ' ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ νῦν ἵνα τί ὑμεῖς κωφεύετε τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν
βασιλέα καὶ τὸ ῥῆμα παντὸς ισραὴλ ἥλθεν πρὸς τὸν βασιλέα

12 καὶ ὁ βασιλεὺς δαυιδ ἀπέστειλεν πρὸς σαδωκ καὶ πρὸς αβιαθαρ τοὺς ἱερεῖς λέγων λαλήσατε πρὸς τοὺς πρεοβυτέρους
ιουδα λέγοντες ἵνα τί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ λόγος παντὸς ισραὴλ ἥλθεν
πρὸς τὸν βασιλέα

13 ἀδελφοί μου ὑμεῖς ὁστᾶ μου καὶ σάρκες μου ὑμεῖς καὶ ἵνα τί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον

14 καὶ τῷ αμεσοσαΐ ἐρεῖτε οὐχὶ δόστοῦν μου καὶ σάρξ μου σύ καὶ νῦν τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη εἰ μὴ ἄρχων δυνάμεως ἔσῃ ἐνώπιον ἐμοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἀντὶ ιωαβ

15 καὶ ἔκλινεν τὴν καρδίαν παντὸς ἀνδρὸς ιουδαίας ὡς ἀνδρὸς ἑνός καὶ ὀπέστειλαν πρὸς τὸν βασιλέα λέγοντες ἐπιστράφητι σὺ καὶ πάντες οἱ δοῦλοί σου

16 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἤλθεν ἕως τοῦ ιορδάνου καὶ ἀνδρες ιουδαίας ἤλθαν εἰς γαλγαλα τοῦ πορεύεσθαι εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως διαβιβάσαι τὸν βασιλέα τὸν ιορδάνην

17 καὶ ἐτάχυνεν σεμεῖον ὑδός γηρατοῦ τοῦ ιεμενί ἐκ βασιλεὺς καὶ κατέβη μετὰ ἀνδρὸς ιουδαίας εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως δαυιδ

18 καὶ χίλιοι ἀνδρες μετ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ βενιαμίν καὶ σιβα τὸ παιδάριον τοῦ οἴκου σαουλ καὶ δέκα πέντε υἱοὶ αὐτοῦ μετ'

αὐτοῦ καὶ εἴκοσι δοῦλοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ κατεύθυναν τὸν ιορδάνην ἐμπροσθεν τοῦ βασιλέως

19 καὶ ἐλειτούργησαν τὴν λειτουργίαν τοῦ διαβιβάσαι τὸν βασιλέα καὶ διέβη ἡ διάβασις ἐξεγεῖραι τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθές ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καὶ σεμεῖον ὑδός γηρατοῦ πεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν ιορδάνην

20 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα μὴ διαλογισάσθω ὁ κύριός μου ἀνομίαν καὶ μὴ μνησθῆς ὅσα ἥδικησεν ὁ παῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐξεπορεύετο ἐξ ιερουσαλημ τοῦ θέσθαι τὸν βασιλέα εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ

21 ὅτι ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι ἐγὼ ἥμαρτον καὶ ἴδού ἐγὼ ἤλθον σήμερον πρότερος παντὸς οἴκου ιωσηφ τοῦ καταβῆναι εἰς ἀπαντὴν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως

22 καὶ ἀπεκρίθη αβεσσα νίδος σαρουνιας καὶ εἶπεν μὴ ἀντὶ τούτου οὐ θανατωθήσεται σεμεῖον ὅτι κατηράσατο τὸν χριστὸν κυρίου

23 καὶ εἶπεν δαυιδ τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν νίδοι σαρουνιας ὅτι γίνεσθέ μοι σήμερον εἰς ἐπίβουλον σήμερον οὐ θανατωθήσεται τις ἀνὴρ ἢ ισραηλ ὅτι οὐκ οἶδα εἰ σήμερον βασιλεύω ἐγὼ ἐπὶ τὸν ισραηλ

24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς σεμεῖον οὐ μὴ ἀποθάνης καὶ ὕμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς

25 καὶ μεμφιβοσθε νίδος ιωναθαν νίδον σαουλ κατέβη εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως καὶ οὐκ ἐθεράπευσεν τοὺς πόδας αὐτοῦ οὐδὲ ὠνυχίσατο οὐδὲ ἐποίησεν τὸν μύστακα αὐτοῦ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ οὐκ ἔπλυνεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἣς ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἔως τῆς ἡμέρας ἣς αὐτὸς παρεγένετο ἐν εἰρήνῃ

26 καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθεν εἰς ιερουσαλημ εἰς ἀπάντησιν τοῦ βασιλέως καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς τί ὅτι οὐκ ἐπορεύθης μετ' ἐμοῦ μεμφιβοσθε

27 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν μεμφιβοσθε κύριέ μου βασιλεῦ ὁ δοῦλός μου παρελογίσατό με ὅτι εἶπεν ὁ παῖς σου αὐτῷ ἐπίσαξόν μοι τὴν δόνον καὶ ἐπιβῶ ἐπ' αὐτὴν καὶ πορεύσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως ὅτι χωλὸς ὁ δοῦλός σου

28 καὶ μεθώδευσεν ἐν τῷ δούλῳ σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὡς ἄγγελος τοῦ θεοῦ καὶ ποίησον τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου

29 ὅτι οὐκ ἦν πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου ἀλλ' ἡ ὅτι ἀνδρες θανάτου τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ καὶ ἔθηκας τὸν δοῦλόν

σου ἐν τοῖς ἐσθίουσιν τὴν τράπεζάν σου καὶ τί ἐστίν μοι ἔτι δικαιώμα καὶ τοῦ κεκραγέναι με ἔτι πρὸς τὸν βασιλέα

30 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἵνα τί λαλεῖς ἔτι τοὺς λόγους σου εἶπον σὺ καὶ σιβα διελεῖσθε τὸν ἀγρόν

31 καὶ εἶπεν μεμφιβοσθε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ γε τὰ πάντα λαβέτω μετὰ τὸ παραγενέσθαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ

32 καὶ βερζελλι ὁ γαλααδίτης κατέβη ἐκ ρωγελλιμ καὶ διέβη μετὰ τοῦ βασιλέως τὸν ιορδάνην ἐκπέμψαι αὐτὸν τὸν ιορδάνην

33 καὶ βερζελλι ἀνὴρ πρεσβύτερος σφόδρα νίὸς ὄγδοήκοντα ἐτῶν καὶ αὐτὸς διέθρεψεν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἰκεῖν αὐτὸν ἐν μανᾶιμ ὅτι ἀνὴρ μέγας ἐστὶν σφόδρα

34 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς βερζελλι σὺ διαβήσῃ μετ' ἐμοῦ καὶ διαθρέψω τὸ γῆράς σου μετ' ἐμοῦ ἐν ιερουσαλημ

35 καὶ εἶπεν βερζελλι πρὸς τὸν βασιλέα πόσαι ἡμέραι ἐτῶν ζωῆς μου ὅτι ἀναβήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς ιερουσαλημ
36 νίὸς ὄγδοήκοντα ἐτῶν ἐγώ εἰμι σήμερον μὴ γνώσομαι ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ ἢ γεύσεται ὁ δοῦλός σου ἔτι ὁ φάγομαι ἢ πίομαι ἢ ἀκούσομαι ἔτι φωνὴν ἀιδόντων καὶ ἀιδουσῶν ἵνα τί ἔσται ἔτι ὁ δοῦλός σου εἰς φορτίον ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα

37 ὡς βραχὺ διαβήσεται ὁ δοῦλός σου τὸν ιορδάνην μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἵνα τί ἀνταποδίδωσίν μοι ὁ βασιλεὺς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην

38 καθισάτω δὴ ὁ δοῦλός σου καὶ ἀποθανοῦμαι ἐν τῇ πόλει μου παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ πατρός μου καὶ τῆς μητρός μου καὶ ἴδού ὁ δοῦλός σου χαμααμ διαβήσεται μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως καὶ ποίησον αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου

39 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς μετ' ἐμοῦ διαβήτω χαμααμ κάγῳ ποιήσω αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ πάντα ὅσα ἐκλέξῃ ἐπ' ἐμοί ποιήσω σοι

40 καὶ διέβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν ιορδάνην καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν βερζελλι καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ

41 καὶ διέβη ὁ βασιλεὺς εἰς γαλγαλα καὶ χαμααμ διέβη μετ' αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ιουδα διαβαίνοντες μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ γε τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ ισραηλ

42 καὶ ἴδού πᾶς ἀνὴρ ισραηλ παρεγένοντο πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα τί ὅτι ἔκλεψάν σε οἱ ἀδελφοὶ ἥμῶν ἀνὴρ ιουδα καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν ιορδάνην καὶ πάντες ἄνδρες δαυιδ μετ' αὐτοῦ

43 καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ ιουδα πρὸς ἄνδρα ισραηλ καὶ εἶπαν διότι ἐγγίζει πρός με ὁ βασιλεὺς καὶ ἵνα τί οὕτως ἐθυμώθης περὶ τοῦ λόγου τούτου μὴ βρώσει ἐφάγαμεν ἐκ τοῦ βασιλέως ἢ δόμα ἔδωκεν ἢ ἄρσιν ἥρεν ἥμιν

44 καὶ ἀπεκρίθη ἀνὴρ ισραηλ τῷ ἀνδρὶ ιουδα καὶ εἶπεν δέκα χειρές μοι ἐν τῷ βασιλεῖ καὶ πρωτότοκος ἐγὼ ἢ σὺ καὶ γε ἐν τῷ δαυιδ εἰμὶ ὑπὲρ σέ καὶ ἵνα τί τοῦτο ὕβρισάς με καὶ οὐκ ἐλογίσθη ὁ λόγος μου πρωτός μοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα ἐμοὶ καὶ ἐσκληρύνθη ὁ λόγος ἀνδρὸς ιουδα ὑπὲρ τὸν λόγον ἀνδρὸς ισραηλ